

H.M. Kong Frederik IX's nytårstale

Taler

H.M. Kong Frederik IX
Danmarks regent

Dato

1. januar 1957

Sted

Christian 7. Palæ,
Amalienborg

I nat tog vi afsked med aaret 1956, et aar paa godt og ondt. Uanset hvordan aaret er gaaet for den enkelte med de glæder eller sorger, tilværelsen har bragt med sig for hver af os, vil vi, naar vi ser tilbage, uvilkaarligt lade vore personlige oplevelser og forhold træde i baggrunden og særligt hæfte om ved de sidste maaneders begivenheder uden for vort lands grænser.

Disse begivenheder med deres menneskelige tragedier og deres tilsidesættelse af, hvad vi maa anse for selvfølgelige retsbegreber og menneskerettigheder, har gjort et dybt indtryk i vort sind og staar i stærk modsætning til de forhaabninger, vi ved aarets begyndelse nærede. Men naar aarets afslutning saa at sige staar i skyggen af de to sidste maaneders tilskikkelser, maa vi dog ikke undlade et takke for, hvad det gamle aar i øvrigt har kunnet bringe os.

Jeg bringer Dronningens og min varmeste tak for de mange tilkendegivelser fra kendte og ukendte om hengivenhed og tillid, som vi har modtaget aaret igennem. Det har bragt os megen glæde, og som jeg før har sagt, saa betyder det uendelig meget for os i vor gerning at mærke den venlighed og hjertelighed, vi møder overalt.

Det nye aar begynder i usikkerhedens tegn. Indtrykket af, hvad der nyligt er sket, og de minder, som derved igen er blevet kaldt frem om en tid, hvis gentagelse vi med alle kræfter søger at sikre os imod, maner stærkere end nogen sinde til sammenhold.

Dette gælder ikke blot folkene imellem, men det gælder lige saa vel befolkningen i det enkelte land. Og tilskyndelsen til et saadant sammenhold i vort folk bør komme fra de mange tusinde hjem, hvoraf samfundet bestaar.

I hjemmet lægges for den enkelte grundlaget for tilværelsen som borger i samfundet. Han som i sit hjem har lært at kende, hvad sammenholdet i en familie betyder, hvad den indbyrdes tillid og samhørighedsfølelse kan skabe af tryghed og fornemmelse af styrke mod udefra truende vanskeligheder og farer, han har det bedste grundlag for en indsats i et større fællesskab til gavn for sit Fædreland.

Der er saa meget i vor tid, der splitter og spreder, men netop derfor er det af den største betydning, at den enkelte gør det klart for sig selv, ikke blot, hvad han har af rettigheder, men først og fremmest, hvilke pligter han har som medlem af det samfund, han lever i. At vise fordragelighed og forstaaelse for sine medmennesker og at føle samhørighed med sine landsmænd, det hører med til disse pligter.

Det er min faste overbevisning, At der I det danske folk stadig ligger viljen til sammenhold, og det er mit haab, at denne vilje stadig maa styrkes og give sig udtryk i arbejdet for at sikre vort lands fremgang og frihed, den frihed, som vort slægtled har lært, er noget af det dyrebareste, vi ejer.

De sidste tider har paa ny vist os, hvor nødvendigt det er at sætte alt ind paa at bevare friheden og der, hvor vi kan, yde vort bedste for at hjælpe andre, som for frihedens skyld har maattet lide. Jeg ønsker velsignelse over ethvert hjem i Danmark, paa Færøerne og i Grønland og for alle danske uden for rigets grænser.

Mine tanker gaar paa denne aarets første dag ogsaa til de mange, der fordrevet fra deres fædreland har fundet asyl her i landet, Jeg sender en særlig hilsen til vore søfolk med tak for aaret, der gik, og ønsket om alt godt i det nye aar. Jeg samler mine ønsker for det nye aar med disse ord: Gud bevare Danmark!

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kongens-nytaarstale-1957>